

de tilladelser, der er omfattet af kapitel 3, og de tilladelser, der er omfattet af kapitel 3 A.

Indførelsen af to sideløbende regelsæt til beregning af kulbrinteskatt giver samlet set ikke anledning til større vanskeligheder med at fordele fælles omkostninger m.v. Det skyldes, at der i de foreslåede regler ikke opereres med en opdeling af indkomsten på felter, jf. nedenfor under 3.1.2. Tværtimod vurderes det, at det administrative besvær ved at fordele fælles omkostninger m.v. mellem kapitel 3 og 3 A vil være mindre end den administrative lettelse ved ophævelsen af feltbeskatningen.

Der skal dog efter forslaget ske en fordeling af den betalte selskabsskat af kulbrinteindkomsten efter kapitel 2, mellem tilladelser omfattet af kapitel 3 og 3 A. Det skyldes, at selskabsskatten er fradragsberettiget ved opgørelsen af kulbrinteskattegrundlaget – både efter de gældende og de foreslåede regler. Det har ikke hidtil været nødvendigt at foretage en fordeling af selskabsskatten, fordi den betalte selskabsskat efter gældende regler fradrages uden for feltopgørelserne.

Nedenfor under 3.1.1.-3.1.6. redegøres nærmere for de foreslåede ændringer i forhold til gældende regler og dermed for forskellen mellem beregningen af kulbrinteskatt efter kapitel 3 og det foreslåede kapitel 3 A.

3.1.1. Væsentligt mindre kulbrintefradrag

Kulbrintefradraget indebærer, at selskaberne ved opgørelsen af kulbrinteskatten får et ekstra fradrag på 250 pct. af investeringerne (25 pct. i 10 år). Det vil sige, at et selskab, der investerer 100 kr., får et fradrag på 250 kr. foruden de almindelige afskrivninger på investeringen.

Kulbrintefradragets størrelse blev fastsat på et tidspunkt, hvor renten var på omkring 20 pct. og inflationen var ca. 10 pct. Da kulbrintefradraget ikke varierer med ændringer i rente- og inflationsniveauet, har faldet i renteniveauet m.v. siden kulbrinteskattelovens indførelse betydet, at realværdien og nutidsværdien af kulbrintefradraget er blevet væsentligt forøget.

Forudsat at selskabet kan udnytte afskrivninger og kulbrintefradrag fuldt ud, vil selskabet således ved en rente på f.eks. 6 pct. spare mere end 200 kr. i skat, hver gang selskabet investerer 100 kr. Med andre ord betaler staten investeringen og giver yderligere et tilskud på mere end 100 kr. til selskabet. Tilskuddet kan opnås, uanset om investeringen i sig selv er rentabel og derfor også ville blive foretaget uden tilskuddet.

Samtidig har selskaberne et incitament til at investere (helt uanset afkastet af investeringen), så længe skattebesparelsen overstiger investeringen. Et rationelt selskab vil derfor forsøge at undgå at betale kul-

brinteskatt ved at øge investeringerne. Disse investeringer medfører et samfundsøkonomisk tab og gør det fremtidige provenu fra kulbrinteskatten usikkert. Provenuet vil afhænge af, i hvilket omfang det lykkes selskaberne at investere sig ud af kulbrinteskatten.

Det er derfor en afgørende forudsætning for at skabe en mere effektiv og robust kulbrinteskatt, at der sker en kraftig beskæring af kulbrintefradraget. Det foreslås, at kulbrintefradraget nedsættes til 5 pct. i 6 år, dvs. i alt 30 pct. Et kulbrintefradrag af denne størrelse svarer til den friindtægt, som gives ved beregningen af den norske særskatt af kulbrinteindkomst. Det vurderes, at et kulbrintefradrag af denne størrelse ikke indebærer væsentlige forvriddninger af selskabernes investeringsbeslutninger.

Der foreslås ikke ændringer af grundlaget for beregning af kulbrintefradraget.

3.1.2. Samlet indkomstopgørelse

Efter gældende regler opgøres indkomsten felt for felt. Efterforskningsudgifter og selskabsskat holdes dog uden for feltopgørelserne og kan således fratrækkes fuldt ud ved den samlede indkomstopgørelse.

Den feltbaserede indkomstopgørelse indebærer, at underskud f.eks i forbindelse med opbygningen af et felt ikke bliver modregnet i overskud fra et andet felt, som er i produktion.

Den gældende feltbeskatning har nær sammenhæng med kulbrintefradraget. Ved indførelsen af kulbrinteskatteloven blev feltbeskatningen således især begrundet med, at et system, hvor der ydes et investeringsafhængigt kulbrintefradrag, nødvendiggør en feltbeskatning, hvis indvindingsvirksomheden først og fremmest skal tilrettelægges ud fra sædvanlige driftsøkonomiske betragtninger.

Når kulbrintefradraget foreslås beskåret kraftigt, bortfalder denne begrundelse for feltbeskatningen i realiteten. Det virker rimeligt og i overensstemmelse med almindelige skatteretlige principper, at der gives adgang til at modregne overskud og underskud opstået ved samme type virksomhed, når der ikke foreligger særlige hensyn, der kan begrunde, at modregning afskæres.

I konsekvens heraf foreslås feltafgrænsningen afskaffet. Det vil sige, at underskud fra ét felt i fremtiden modregnes i positiv indkomst fra et andet felt, og at der foretages en samlet indkomstopgørelse af al kulbrinteindkomst omfattet af de foreslåede regler.

Ophævelsen af feltbeskatningen vil alt andet lige indebære en administrativ lettelse for både virksomheder og skattemyndighederne. Når feltopdelingen opgives, forsvinder endvidere det skattemæssige inci-